

[Holger Eriksen.]

20-tiden. Men med de arbejdsforhold, vi har i dag, kan der ikke være nogen saglig begrundelse for at fortsætte til kl. 21.

Efter hvad jeg har bragt i erfaring, har man da også ved det sidste valg konstateret, at fra det øjeblik, fjernsynsapparaterne gik i gang, d. v. s. kl. 20, indfandt der sig praktisk talt ingen stemmeberettigede, og de få, der kom efter den tid, kunne sandsynligvis lige så godt være kommet før kl. 20. En ændring her vil betyde, at vi kan få resultaterne frem en time før, og så stor er interessen for valget i hvert fald blandt vælgerne, at alle, der har et radioapparat, eller i hvert fald de fleste af dem, gerne vil have så meget med som muligt, og derfor er det en fordel, at resultaterne kan foreligge en time før. Af den grund tror jeg at man skulle tage under overvejelse at fastsætte kl. 20 som tiden for valgets afslutning på alle valgstederne.

I forbindelse dermed kunne jeg også godt tænke mig en ændring af den meget udførlige paragraf, der handler om, hvorledes man bærer sig ad med at tælle stemmesedler op. I og for sig synes forudsætningen for den at være, at indenrigsministeriet tvivler lidt på, at valgbestyrelsesmedlemmerne kender de meget indviklede regler for addition. Men det er nu nok at undervurdere valgbestyrelsesmedlemmernes intelligens; jeg tror godt, de selv kan finde ud af, hvorledes de skal bære sig ad med at tælle stemmesedler op — måske med en påmindelse om, at der skal foretages en fintælling, men det er jo under alle omstændigheder en forudsætning. Jeg ved, at der er mange steder, hvor man blæser på disse regler og i kraft deraf får resultatet hurtigere frem, end hvor man sidder og vil opfylde lovens bogstav. Når en lovbestemmelse ikke mere har nogen praktisk hensigt, bør man hurtigst muligt afskaffe den, og jeg tror derfor, at man skulle forenkle dette område.

Jeg ved ikke, om det er uartigt at rejse spørgsmålet om fastlæggelse af valget til en søndag; jeg ved jo, at det har været nævnt ved forskellige lejligheder, og jeg ved også, at man i visse kirkelige kredse har reageret voldsomt imod det. Men i betragtning af, at man praktisk taget i alle andre lande — også dem, der normalt bliver anset for at være meget klerikale —

kan have søndagen som en fast valgdag, uden at der fra kirkeens side reageres derimod, er det egentlig lidt forbavsende, at der skulle være noget ukirkeeligt i, at vi her i vort land tog det praktiske skridt at bruge søndagen som afstemningsdag, hvorved man ville kunne nedsætte omkostningerne både for det offentlige og for den enkelte i ganske betydelig grad.

Generelt tør jeg ikke røre ved spørgsmålet om ændringer i opstillingskredsene, og jeg indrømmer, at skulle man nå dertil, at man helt lod dem bortfalde og gik over til rene amtsvalg, ville det jo være overflødigt med ændringer. Det fremgår af valglovskommissionens betænkning fra 1920, at man anså bevarelsen af opstillingskredsene for at være et overgangsfænomen og regnede med, at man i løbet af kort tid ville gå over til de rene amtsopstillinger, men det er jo ikke sket endnu.

Ser man nu på de afgivne stemmer, der jo dog i nogen grad afspejler vælgertallet, viser det sig, at de i Bispebjergkredsen ligger på 40 000 og i Brønshøjkredsen på godt 45 000, medens der i rådhuskredsen og havnekredsen kun var 10 000. På øerne lå Gladsaksekredsen som en flot nr. 1 med godt 71 000, medens Stubbekøbingkredsen måtte nøjes med godt 9 000; den største kreds var altså næsten 8 gange større end den mindste. Det kan i hvert fald ikke være nogen retfærdig valgkredsfordeling. Det kan naturligvis gøres gældende, at det ikke berører fordelingen af mandaterne mellem partierne, men hvad personerne angår, kommer man ikke uden om, at vælgerne i de store kredse får forholdsvis mindre indflydelse end vælgerne i de små kredse.

Jeg ved som sagt ikke, om det går an at fremsætte et fromt ønske om en udligning, hvis opstillingskredsene skal opretholdes, men jeg ved, at i 3 amter og storkredse er det påtrængende nødvendigt at der laves nye opstillingskredse; det er østre storkreds, Københavns og Århus amter. Årsagen er, at socialdemokratiet har fået valgt alle sine kandidater i disse amter og storkredse, således at det ikke råder over suppleanter. Særlig påkrævet er det i Københavns amt, hvor man efter den nye fordeling af kredse og tillægsmandater, der vil komme i løbet af et halvt års tid, når resultatet af folke-